Lietas Nr. 128029814
Lietas arhīva Nr. 104AA-0875-14/31

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 13.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Jansone,
tiesneses L.Kuzmane un Ā.Ždanova,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. D/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas, sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija spriedumu,

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 25.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA961878 par to, ka 2014.gada 25.maijā plkst.17:52 vadītājs /pers. D/ vadīja automašīnu Mitsubishi Galant, vieglā pasažieru, reģistrācijas numurs /TL numurs/, /adrese/ nama pagalmā, brauca no Zentenes ielas puses. Vadītājs /pers. D/, vadot automašīnu, atradās alkohola reibumā ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,06 promiles. Medicīniskā pārbaude tika veikta Aptiekas ielā 7/9, Rīgā, ANPREN ēkā. Protokols sastādīts uz paskaidrojuma pamata.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.[15] panta ceturtās daļas.

[2] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija spriedumu (turpmāk arī – spriedumu) /pers. D/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[15].panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots administratīvais arests uz 12 (divpadsmit) diennaktīm, uzlikts naudas sodu 1200 *euro* (viens tūkstotis divi simti eiro), atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem un aizliegts iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

[2.1] Spriedumā norādīts sekojošais:

Novērtējusi tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesnese atzinusi, ka /pers. D/ vaina administratīvā pārkāpuma, kāds paredzēts LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā, izdarīšanā, ir pierādīta.

Tiesnese atzinusi, ka /pers. G/ paskaidrojumā norādītos faktus apliecina liecinieku /pers. H/ un /pers. I/ liecības par to, ka viņi sekoja /pers. G/ norādījumiem, lai atrastu automašīnu, kas uz ceļa radīja avārijas situāciju. Liecinieki pārliecinājās, ka šie norādījumi atbilda patiesībai, un notikuma vietā ieradās uzreiz pēc tam, kad /pers. D/ vadītā automašīna apstājās. /pers. D/ sēdēja pie stūres un /pers. L/ viņam blakus, kas norāda uz to, ka automašīna bija nesen piebraukusi un /pers. D/ un citas personas nepaguva atstāt automašīnu.

No videoieraksta redzams, ka /pers. D/ norāda uz citu personu- vīrieti- kā uz vadītāju.

/pers. D/ to tiesas sēdē izskaidroja ar lielu apreibumu. Tiesnese uzskatījusi, ka /pers. D/ nebija tādā reibumā, lai neatšķirtu, kas bija pie stūres (vīrietis vai sieviete), jo videoierakstā dzirdams, ka uz jautājumiem viņš atbild adekvāti, zina nosaukt precīzus faktus un ir noteikts savā nostājā, ka nevadīja automašīnu. Tāpēc tiesnese secinājusi, ka /pers. D/ mēģina izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un šī vēlme ir izskaidrojama ar centieniem nepazaudēt darbu, kur nepieciešams vadīt transportlīdzekli.

Novērtējusi /pers. M/ liecības tiesas sēdē, tiesnese atzinusi, ka neviens pierādījums lietā nenorāda uz to, ka viņa būtu atradusies notikuma vietā un vadījusi automašīnu Mitsubishi Galant, reģistrācijas numurs /TL numurs/. Liecinieks/pers. N/, kurš tiesas sēdē liecināja, ka viņam zināms, ka transportlīdzekli vadīja sieviete, pats nebija klāt, kad transportlīdzeklis tika vadīts, tāpēc ar viņa liecībām netiek pierādīts lietā nozīmīgs fakts par to, kura persona vadīja transportlīdzekli.

Tāpēc kopā ar spriedumu ir pieņemams lēmums par iespējamu apzināti nepatiesu liecību sniegšanu tiesas sēdē un tas kopā ar lietas materiālu kopijām nosūtāms policijas iestādei pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Tiesnese atzinusi, ka /pers. D/ darbības pareizi kvalificētas pēc LAPK 149[15].panta ceturtās daļas.

Uzliekot sodu, tiesnese ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē.

Atbildību mīkstinošus apstākļus tiesnese nekonstatē.

Atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar LAPK 34.panta otro daļu ir pārkāpuma izdarīšana dienas laikā un vietā-pilsētā, kad ir intensīva satiksme.

/pers. D/ nav persona, uz kuru attiecas LAPK 31.pantā paredzētie izņēmumi.

[3] Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz to atcelt un izbeigt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Uzskata, ka tiesas spriedums ir pamatots tikai uz viena liecinieka /pers. G/ paskaidrojumiem un šis liecinieks tiesas sēdē nepiedalījās. Līdz ar to secināms, ka ir pārkāptas viņa tiesības uzdot lieciniekiem jautājumus, atbildēs uz kuriem ļautu tiesai pārliecināties par to, ka liecinieks nevarēja redzēt viņu pie stūres.

Apliecina, ka nevadīja noteiktajā laikā un vietā, norādīto transportlīdzekli. Viņš sēdēja pasažiera vietā, bet pie stūres atradās /pers. M/. To arī apliecina pati /pers. M/.

Spriedumā ir norādīts, ka /pers. G/ paskaidrojumos ir norādījis: „ka viņš atradās automašīnā kā pasažieris un redzēja automašīnu, kura brauca no vienas ceļa malas uz otru un radīja avārijas situāciju. Kā arī viņš atzīmēja, ka automašīna kurā atradās viņš sekoja norādītai automašīnai 10 m attālumā". Uzskata, ka izteiktie paskaidrojumi nav pamatoti un nav precīzi. Viņš ir pārliecināts, ka /pers. G/ varēja kļūdīties un norādīt uz viņu kā automašīnas vadītāju. Nepiekrīt, ka automašīna, kurā atrādās kā pasažieris radīja avārijas situācijas. Liecinieks, savos paskaidrojumos norādīja, ka viņi brauca pa Dāvida ielu Slokas ielas virzienā, pa Dammes ielu, pēc tam pa Anniņmuižas bulvāri un apstājās /adrese/. Piekrīt, ka automašīna, kuru vadīja /pers. M/ dažos ceļa posmos, brauca no vienas ceļa malas uz otru. Tas bija saistīts ar ceļu kvalitāti, jo dažās vietās nebija iespējams turēties savā braukšanas joslā un braukt taisni, lielu bedru skaita dēļ.

/pers. G/ paskaidrojumos teikts, ka viņš redzēja tieši vīrieti pie stūres, atrodoties 10 metru attālumā no mūsu automašīnas. Automašīnā atrādās četri cilvēki viņš, /pers. M/, viņas mazmeita un /pers. L/. Automašīnai, ar kuru viņi brauca, aizmugurējais stikls un sānu stikli ir tonēti. Viņš ir pārliecināts, ka /pers. G/ nevarēja redzēt viņu pie stūres, jo aizmugurēju stiklu tonēšanas dēļ, braucot aiz automašīnas, nav iespējams kaut ko saskatīt automašīnā, tajā skaitā, kurš sēž pie stūres.

Piebraucot pie mājas /adrese/, kurā viņš dzīvo ar civilsievu, /pers. M/ apstājās pagalmā brīvā vietā. Viņa iznāca no mašīnas, paņēma savu mazmeitu, kura sēdēja uz automašīnas aizmugurējā sēdekļa un aizgāja uz autobusa pieturu. Viņš kopā ar /pers. L/ palika sēdēt mašīnā. /pers. M/ aizejot prom, atstāja atslēgas aizdedzē un pateica, lai viņš aizvērtu mašīnu. Alkohola ietekmes dēļ viņam nesanāca izņemt atslēgas no aizdedzes, sēžot pasažiera vietā. Viņš apsēdās vadītāja vietā un izņēma atslēgas no aizdedzes, vienojās ar /pers. L/, ka jāiet uz mājām un tajā pašā laikā pie viņu automašīnas pienāca policijas darbinieks.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 17.panta pirmās daļas, 1. un 4.punktu, LAPK 149.^{15} pantu jāinterpretē pēc gramatiskas interpretācijas metodes, kas noskaidro tiesību normas jēgu no valodnieciskā viedokļa, un izmantojot teleoloģisko interpretācijas metodi, kas noskaidro tiesību normas jēgu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāsasniedz.

Izmantojot gramatisko un teleoloģisko interpretācijas metodes, noteiktais pants, paredz tieši transportlīdzekļa vadīšanu (vismaz sēdēšana pie stūres, transportlīdzekļa braukšanas laikā) alkohola reibumā. Šīs normas piemērošanas mērķis ir saukt pie administratīvas atbildības fiziskas personas, kuras vada transportlīdzekļus alkohola reibumā, jo alkohols ietekme cilvēka prātu un viņa darbība var draudēt pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

No policijas darbinieka /pers. H/ liecībām var secināt, ka viņš neredzēja, kā viņu automašīna brauca. Kad viņš ar kolēģi /pers. I/, piebrauca pie mājas /adrese/, viņš sēdēja automašīnas vadītājā krēslā. Pēc lūguma viņš izņēma no savas kabatas atslēgas.

Otrais policijas darbinieks /pers. I/ liecināja analoģiski kā /pers. H/. Kā arī apliecināja, ka sarunājoties ar viņu, viņš noliedza, ka vadīja automašīnu.

Tajā laikā viņš nevarēja konkrēti nosaukt, kurš sēdēja vadītāja vietā, jo braukšanas laikā, alkohola ietekmes dēļ, viņš cīnījās ar nogurumu un vēroja ceļu. Tā ir viņa organisma fizioloģijas īpatnība, jo izdzerot alkoholu, spēki un enerģija strauji samazinās un jūtas miegains, līdz ar to, viņa uzmanība nebija pievērsta uz vadītāju.

Nepiekrītu tiesas secinājumam: *„ ka /pers. G/ paskaidrojumā norādītos faktus apliecina liecinieku /pers. H/ un /pers. I/ liecības par to, ka viņi sekoja /pers. G/ norādījumiem, lai atrastu automašīnu, kas uz ceļa radīja avārijas situāciju. Liecinieki pārliecinājās, ka šie norādījumi atbilda patiesībai, un notikuma vietā ieradās uzreiz pēc tam, kad /pers. D/ vadītā automašīna apstājās.* /pers. D/ *sēdēja pie stūres un /pers. L/ viņam blakus, kas norāda uz to, ka automašīna bija nesen piebraukusi un /pers. D/ un citas personas nepaguva atstāt automašīnu"*. Pamatojoties uz policijas darbinieku liecībām, var secināt tikai to, ka viņi redzēja, ka viņš sēdēja automašīnā, vadītāja krēslā ar izslēgtu dzinēju un izņemtām atslēgām no aizdedzes. Šie fakti neliecina par to, ka viņš vadīja automašīnu. Kā arī fakts, ka viņi sēdēja automašīnā nevar būt par pierādījumu, ka viņi nesen ir piebraukuši.

Uzskata, tiesa objektīvi neizvērtē /pers. N/ sniegtās liecības un nepamatoti piekrīt policijas darbinieku liecībām.

Nepiekrītu tiesas secinājumam, ka *„/pers. D/ mēģina izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un šī vēlme ir izskaidrojama ar centieniem nepazaudēt darbu, kur nepieciešams vadīt transportlīdzekli"*. Uzskata, ka jebkurš cilvēks, kuru sauc pie administratīvas atbildības, par pārkāpumu, kuru viņš nav darījis, izmantos visus iespējamos likumiskos līdzekļus, lai saglabātu sev darbu. Viņš strādā par šoferi. Viņa vadītāja stāžs ir 26 gadi. Tas ir

vienīgais naudas avots, pateicoties kuram viņš var nodrošināt savu ģimeni. Fakts, ka viņš vēlas izvairīties no atbildības, lai saglabātu darbavietu, nevar sniegt tiesai lielāku ticamību par liecinieka /pers. G/ liecībām, nekā par viņa, /pers. M/ un /pers. [illegible]

[4] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[5] izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. D/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2014.gada 12.jūnija spriedums atstājams negrozīts.

[6] Saskaņā ar LAPK 289^{22}.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. LAPK 289^{13}.panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses sprieduma motivāciju, atzīst, Apelācijas instances tiesa pilnībā piekrīt pirmās instances tiesas tiesneses spriedumā dotajam apstākļu novērtējumam, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts. Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2014.gada 12.jūnija spriedumā ietvertais pierādījumu vērtējums, lai notikušajā konstatētu LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu un personas vainīgumu, kā arī izraudzītā soda pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un, saskaņā ar LAPK 289.^{22}panta pirmajā daļā un 289.^{13}panta trešajā daļā noteikto, izvērsts argumentu izklāsts šajā gadījumā nav nepieciešams.

[7] Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. D/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{15}panta ceturtās daļas.

[8] Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka /pers. D/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, liecinieku liecībām, kopsakarā ar pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un Krimināllietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

[9] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. D/ piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot LAPK 149^{15}.panta ceturtās daļas sankcijā paredzēto sodu.

[10] Tiesu kolēģija secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem un būtu par pamatu sprieduma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

[11] Tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa, izskatot lietu, ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu, spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.
Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2014.gada 13.oktobris.

Tiesnese	(personiskais paraksts)	I.Jansone
Tiesnese	(personiskais paraksts)	L.Kuzmane
Tiesnese	(personiskais paraksts)	Ā.Ždanova